

Jørleif Kúrberg ógvuliga vónbrotin:

Eg eri eins væl skikkaður og aðrir við pappírum

– Hetta er eitt ótrúligt trýst sum liggur á mær í lötuni. Eg havi enn einki skrivligt fingið at vita og eg skal halda fram í starvinum ella ikki, sigur Jørleif Kúrberg, lærari við Sankta Frans skúla í góð 30 ár

Jørleif Kúrberg, lærari í Havn, veit ikki um hann er keyptur ella seldur í hesum døgum. Aftaná at hava verið hildin at vera nóg góður sum lærari við Sankta Frans Skúla síðan 1965 hevur lærarafelagið nú funnið hann ov lættan og vil hava hann út uppá grátt pappír. Orsøkin er, at lærarafelagið vil geva pláss fyri limum við læraraprógvi og slíkt eigur Jørleif Kúrberg ikki.

– Fjórten dagar áðrenn vit fóru í summarfrí hoyrði eg sum slatur, at Føroya Lærarafelag vildi hava meg úr starvi. Skemad var tá lagt og eg hevði fingið loyvi komandi ár at arbeiða við niðurstøttum tímatali. Hetta gav arbeiðsgevari mín, landsskúlafrýsitingin, mær loyvi til. Eg kann

aði slatrið og fekk ásannað, at nakað var um tosið. Enn havi eg einki skrivligt fingið frá nøkrum parti, sigur Jørleif Kúrberg.

– Hetta er ein løgin mannagongd. Eg havi ikki verið settur sum ársvikarur. Fyri mongum árum síðan varð eg yvirlærari við fólkaskúlan. Eg havi verið løntur sum fólkaskúlalærari í lønarbólki 25.4. Hetta er endastøðið hjá lærarum í fótum starvi, sigur Jørleif Kúrberg.

– Eg havi ikki merkt nakað til, at arbeiðsplássið hevur verið ónøgt við mítt arbeiði, heldur ikki foreldrin, tí haldi eg hetta er sera løgið, sigur hann.

– Nevndin í Lærarafelagnum heftir seg við sáttmálan millum franciskanarasysturarnar og Tórshavnar

Kommunu, har sagt verður at lærararuttan útbúgving skulu fara frá áðrenn skúla- byrjan 1995/96. Men undanfarnar nevndir í lærarafelagnum hava eisini havt meg uppi at venda og tær søgdu, at var eg vórðin yvirlærari við fólkaskúlan, so var tað ein kvalifikatión í sær sjálvum, sigur hann.

– Sjálvur haldi eg, og tað vil eg fegin endurgevast fyri, at eg eri nakað væl betri eignaður, sum lærari, enn ein hópur av teimum sum sita í dag sum lærarar við prógvi. Men tað telir ikki nógv hjá lærarafelagnum, sigur Jørleif Kúrberg.

– Eg havi eina útbúgving sum faklærari úr Danmark. Eg havi gingið á DHL inn- anfyrir ítrótt og tí skuldi ikki

nakað verið galið við kvalifikatiónunum, sigur hann.

Hvat væntar tú hendir nú?

– Eg eri bangin fyri, at eg verið skúgvaður út. Teir halda lønini eftir oguttan

løn verið eg ikki leingi í starvi. Eg eri familjumaður og skal svara hvørjum sítt, sigur Jørleif Kúrberg.

– Eg eri vónbrotin, serliga yvir mannagongdina, tað er ikki virðiligt fyri eitt

menniskja at fáa slíka viðferð, sigur Jørleif Kúrberg. **jústinus**

Esmar Berg, form. í Føroya Lærarafelag:

Skúlin átti at hava sagt Jørleif frá

– Sáttmálin millum Franciskanarasysturarnar og Tórshavnar Kommunu frá 1985 sigur greitt, at seinasti lærarinuttan útbúgving skal gevast á skúlanum í ár. Hetta kundi skúlaleiðslan gjørt Jørleif Kúrberg greitt, sigur hann

Formaðurin í Føroya Lærarafelag hevur greiða støðu í málinum um Jørleif Kúrberg skal úr starvi ella ikki. Same er galdandi við einum øðrum lærara, nunnuni systir Cecilia. Systir Cecilia er nóg nærri pensiónsaldurinum enn Jørleif. Hon er 65, Jørleif er 52 ár. Upprunaliga vóru fyra lærarar við Sankta Frans Skúla,

sum vórðu settir í fast starvuttan prógv. Nú eru bert tveir eftir.

– Føroya Lærarafelag hevur góðkent sáttmálan millum Franciskanarasysturarnar og Tórshavnar Kommunu og hjá okkum er ongín ivi. Vit halda okkum til brot C. í partinum viðvíkjandi rakstrinum av Sankta Frans skúla. Har stendur: » Teir

lærarar, sum í dag ikki lúka hesar fyrirteytr, (prógvi etc. blóm.) og einki ynski hava um at koma at lúka tær, verða verandi lærarar við Sankta Frans Skúla fram til skúlaársbyrjan 1995/96 í tann mun skúlastjórin á skúlanum ynskir hetta, teir ikki falla fyri vanligum aldursmarki ella sjaivir ynskja at halda á, við somu

setanarkorum sum teir higartil hava havt.», sigur Esmar Berg.

– Tað vit nú hava gjørt í hesum málið er einfalt at purra út og víst á hvat sáttmálin sigur. At skúlastjórin ikki hevur sagt teimum lærarum, málið snýr seg um

frá, at sáttmálin er útgingin, er ikki trupulleikin hjá lærarafelagnum, sigur Esmar Berg.

– Høvir Jørleif Kúrberg verið í góðari trúgv, so er hetta eitt mál sum stjórin og myndugleikarnir annars

mugu taka sær av, sigur Esmar Berg.

– Hjá okkum snýr tað seg um at býta ein lagkøku, sum frammanundan er ov litil, sigur hann.

Í Skúlablaðnum skrivur blaðstjórin Hanus T. Bærntsen, at tað er óstortslig framferð av lærarafelagnum, at tveita fólk út, sum hava tænt skúlaverkinum góðan part av lívsarvi síni. Eru til óstortsligir?

– Tað veit eg ikki, eg haldi handan oddagreinin var betri óskrivað, sigur Esmar Berg.

Fara tit at fremja tiltøk móti Sankta Frans Skúla um báðir lærararnir halda fram?

– Vit fara at gera tað sum stendur í okkara makt at fáa viðurskiptini í rætt lag, sigur Esmar Berg.

jústinus